

**Tabelul comparativ
 la proiectul de Lege pentru modificarea Codului cu privire la știință și inovare nr.259/2004**

<i>Prevederea actuală</i>	<i>Prevederea după modificare</i>
Articolul 5	
<i>Cercetare fundamentală</i> – activitate care are drept scop dobândirea de noi cunoștințe, formularea și verificarea a noi ipoteze și teorii într-un domeniu al științei.	Articolul 5. Cercetare fundamentală <i>Cercetare fundamentală</i> - activitate teoretică și/sau experimentală întreprinsă pentru a obține noi cunoștințe despre fundamentele subiacente fenomenelor precum și a faptelor observabile, fără a avea în vedere vreo aplicație sau o utilizare specială.
Articolul 6	
Cercetare aplicativă <i>Cercetare aplicativă</i> – activitate care are drept scop acumularea și utilizarea cunoștințelor noi pentru soluționarea unor probleme practice, pentru crearea de noi produse, tehnologii și servicii sau pentru îmbunătățirea lor.	Articolul 6. Cercetare aplicată <i>Cercetare aplicată</i> - investigație originală întreprinsă pentru a obține cunoștințe noi, orientată spre o țintă sau un obiectiv practic specific.
Articolul 7	
<i>Dezvoltare experimentală</i> – activitate sistematică fundamentată pe cunoștințele existente, obținute în urma cercetării și/sau din experiența practică, care este orientată spre obținerea de materiale, produse sau dispozitive noi, stabilirea de noi procedee, sisteme și servicii ori spre ameliorarea substanțială a celor deja existente sau stabilite.	Articolul 7. Dezvoltare experimentală <i>Dezvoltare experimentală</i> - activitate sistematică, bazată pe cunoștințe obținute din cercetare și experiență practică, generatoare de cunoștințe suplimentare, care urmărește obținerea de noi produse sau procese sau îmbunătățirea substanțială a produselor sau proceselor existente.
Articolul 7¹	
	Articolul 7¹. Sistemul de cercetare-dezvoltare <i>Sistemul de cercetare-dezvoltare</i> - ansamblul organizațiilor de drept public și de drept privat și unităților de cercetare și inovare fără personalitate juridică care au ca domeniu de activitate cercetarea-dezvoltarea.
Articolul 9	
<i>Expertiză</i> – evaluare a programelor, proiectelor, executorilor lor și a rezultatelor cercetării științifice.	Articolul 9. Expertiză <i>Expertiză</i> – evaluare a programelor, propunerilor de proiecte, rezultatelor proiectelor la partea de excelență științifică, actualitate, perspectiva pentru implementare, cât și argumentarea costurilor solicitate pentru realizare.

<p align="center">Articolul 13</p>	<p>Articolul 13. Finanțare instituțională</p> <p>(1) <i>Finanțare instituțională</i> – finanțare acordată din bugetul de stat organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării, inclusiv instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru menținerea și dezvoltarea infrastructurii publice din domeniile cercetării și inovării și pentru cheltuielile de personal aferente, în baza metodologiei de finanțare instituțională aprobate de Guvern.</p> <p>(2) Metodologia de finanțare instituțională se bazează pe următoarele principii:</p> <p>a) evaluarea rezultatelor obținute în urma cercetării științifice, precum și a impactului economic și social al acestora;</p> <p>b) ponderea limitată a finanțării instituționale în totalul fondurilor obținute de instituție;</p> <p>c) predicibilitatea finanțării instituționale, realizarea acesteia după criterii făcute publice cu cel puțin un an înainte de punerea lor în aplicare;</p> <p>d) încurajarea inițiativelor de consolidare organizațională afit în interiorul categoriilor de organizații de drept public din domeniile cercetării și inovării, cât și între diferite categorii de astfel de organizații.</p> <p>(3) Mijloacele financiare destinate finanțării instituționale a organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării de interes național se alocă anual, prin legea bugetului de stat, și se distribuie de către organul central de specialitate al statului care asigură elaborarea politicii naționale în domeniile cercetării și inovării.</p> <p>(4) Accesul la infrastructura publică din domeniile cercetării și inovării este asigurat oricărui cercetător științific, aceasta utilizându-se pentru implementarea proiectelor în cadrul mecanismului național de cercetare și inovare, stabilit de prezentul cod.</p>
<p align="center">Articolul 13</p>	<p>Articolul 13. Finanțarea instituțională în domeniile cercetării și inovării</p> <p>(1) <i>Finanțare instituțională</i> - finanțare acordată din bugetul de stat organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării, inclusiv instituțiilor de învățământ superior public pentru menținerea și dezvoltarea infrastructurii publice din domeniile cercetării și inovării și pentru cheltuielile de personal, fiind corelată cu resursele umane, infrastructura de cercetare și performanța instituțională.</p> <p>(2) Mijloacele financiare destinate finanțării instituționale a organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării se alocă anual, prin legea bugetului de stat și se distribuie de către organul central de specialitate al statului care asigură elaborarea politicii naționale în domeniile cercetării și inovării, prin intermediul fondatorilor organizațiilor din domeniile cercetării și inovării.</p> <p>(3) Finanțarea instituțională se efectuează în baza solicitărilor organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării și a avizului Consiliului Consultativ pentru Știință și Tehnologie, conform metodologiei de finanțare instituțională, aprobată de Guvern.</p> <p>(4) Organul central de specialitate al statului, care asigură elaborarea politicii naționale în domeniile cercetării și inovării, asigură transparența cu privire la alocarea finanțării instituționale.</p>
<p align="center">Articolul 23</p>	<p>Articolul 23. Infrastructură de cercetare</p> <p>(1) <i>Infrastructură de cercetare</i> - ansamblul facilităților, resurselor și a serviciilor conexe necesare, utilizate de comunitățile de cercetare pentru</p>
<p align="center">Articolul 23</p>	<p>Articolul 23. Infrastructură a domeniilor cercetării și inovării</p> <p><i>Infrastructură a domeniilor cercetării și inovării</i> – totalitate a organizațiilor care contribuie la desfășurarea activității științifice și de inovare: Academia de Științe, alte organizații din domeniile cercetării și</p>

<p>inovării, instituții financiare, fonduri și agenții de susținere a activității în domeniu, business-incubatoare, parcuri de inovare (științifice, tehnico-științifice și tehnologice), întreprinderi și alte organizații specializate.</p>	<p>desfășurarea activităților de cercetare în orice domeniu științific sau tehnologic, precum și pentru stimularea inovării în domeniile lor.</p> <p>(2) Infrastructura de cercetare include: echipamente (sau seturi de instrumente) științifice importante; resurse bazate pe cunoștințe cum ar fi colecțiile, arhivele sau datele științifice; infrastructuri electronice cum ar fi sistemele de date și informatice și rețelele de comunicare, precum și orice altă infrastructură unică, esențială pentru atingerea excelenței în cercetare și inovare.</p> <p>(3) Accesul la infrastructura de cercetare finanțată din fonduri publice este asigurat oricărui subiect al domeniilor cercetării și inovării, în baza Regulamentului intern al organizației din domeniile cercetării și inovării.</p>
<p>Articolul 27</p>	
<p>Articolul 27. Programul național în domeniile cercetării și inovării</p> <p>(1) Programul național în domeniile cercetării și inovării (în continuare – <i>Program național</i>) este principalul document de politici prin care Guvernul stabilește prioritățile și obiectivele de dezvoltare în domeniile cercetării și inovării pe termen mediu și asigură sincronizarea cu programul strategic de dezvoltare a țării, cu strategiile sectoriale și programele-cadru de cercetare ale Uniunii Europene.</p> <p>(2) Programul național este elaborat de organul central de specialitate al statului care asigură elaborarea politicii naționale în domeniile cercetării și inovării și se aprobă de Guvern.</p> <p>(3) Programul național se realizează prin finanțare instituțională și prin proiecte de cercetare și inovare care corespund priorităților strategice de dezvoltare aprobate de Guvern.</p>	<p>Articolul 27. Programul național în domeniile cercetării și inovării</p> <p>(1) Programul național în domeniile cercetării și inovării (în continuare – Program național) este principalul document de politici prin care Guvernul stabilește prioritățile și obiectivele de dezvoltare în domeniile cercetării și inovării pe termen mediu și asigură sincronizarea cu programul strategic de dezvoltare a țării, cu strategiile sectoriale și programele-cadru de cercetare ale Uniunii Europene.</p> <p>(2) Programul național este elaborat de organul central de specialitate al statului care asigură elaborarea politicii naționale în domeniile cercetării și inovării și se aprobă de Guvern.</p> <p>(3) Implementarea Programului național se realizează prin finanțare instituțională și finanțare prin competiții de proiecte din domeniile cercetării și inovării, care corespund priorităților strategice de dezvoltare aprobate de Guvern.</p>
<p>Articolul 28</p>	
<p>Articolul 28. Evaluare</p> <p>(1) <i>Evaluare</i> – proces de evaluare complexă a capacităților organizațiilor din domeniile cercetării și inovării și ale personalului științific și științifico-didactic al acestora de a activa în vederea îndeplinirii misiunii asumate, organizat de către Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare. Evaluarea este efectuată de evaluatorii naționali și/sau internaționali, pe baza metodologiei de evaluare aprobate de</p>	<p>Articolul 28. Evaluare</p> <p>(1) <i>Evaluare</i> – proces de apreciere multicriterială și sistematică a capacităților și performanțelor organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării și a personalului științific și științifico-didactic al acestora, în vederea îndeplinirii misiunii asumate, organizat de către Agenția Națională de Asigurare a Calității în Educație și Cercetare. Evaluarea este efectuată de evaluatorii naționali și/sau internaționali, pe</p>

<p>Guvern, elaborată în conformitate cu standardele și bunele practici internaționale în domeniu.</p> <p>(2) Finalitatea evaluării organizațiilor din domeniile cercetării și inovării este clasificarea acestora pe niveluri de capacitate care determină accesul diferențiat la finanțare conform metodologiei de finanțare a proiectelor în domeniile cercetării și inovării aprobate de Guvern.</p>	<p>baza metodologiei de evaluare, aprobată de Guvern, elaborată în conformitate cu standardele și bunele practici europene și internaționale în domeniu.</p> <p>(2) Finalitatea evaluării organizațiilor de drept public din domeniile cercetării și inovării este clasificarea acestora pe niveluri de performanță și capacitate, nivel luat în considerare la stabilirea finanțării instituționale.</p>
Articolul 60¹	
<p>Articolul 60¹. Consiliul Consultativ pentru Știință și Tehnologie</p> <p>(1) Consiliul Consultativ pentru Știință și Tehnologie este un organ de consultanță pe lângă organul central de specialitate responsabil de elaborarea politicilor în domeniile cercetării și inovării.</p> <p>(2) Consiliul Consultativ pentru Știință și Tehnologie oferă consultanță pentru dezvoltarea și finanțarea sistemului de cercetare și dezvoltare. Din componența sa fac parte reprezentanți ai organelor centrale de specialitate ale statului, personalități științifice recunoscute național/internațional.</p> <p>(3) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Consultativ pentru Știință și Tehnologie și componența acestuia se aprobă de către autoritatea administrației publice centrale, responsabilă de elaborarea politicilor în domeniile cercetării și inovării.</p> <p>(4) Componența nominală a Consiliului Consultativ pentru Știință și Tehnologie se actualizează la necesitate, dar nu mai rar decât o dată la patru ani.</p> <p>(5) Activitatea în calitate de membru al Consiliului Consultativ pentru Știință și Tehnologie nu este remunerată.</p>	
Articolul 92	
	<p>o¹) asigură integritatea și etica activităților de cercetare-inovare, în conformitate cu codurile de bune practici naționale și internaționale.</p>
Articolul 95	
<p>h) instituție de învățământ superior și structuri ale acesteia în domeniile științei și inovării;</p>	<p>h) instituție de învățământ superior și unități de cercetare și inovare fără personalitate juridică din cadrul acesteia;</p>
Articolul 95¹	
	<p>Articolul 95¹. Unitatea de cercetare și inovare fără personalitate juridică</p>

	<p>Unitatea de cercetare și inovare fără personalitate juridică este o subdiviziune structurală din cadrul instituției de învățământ superior:</p> <p>a) este constituită în temeiul prezentului cod și conform Cartei Universitare;</p> <p>b) are un regulament intern de organizare și funcționare în cadrul persoanei juridice și o denumire proprie, are autonomie în stabilirea subiectelor de cercetare, cu excepția celor în domeniul militariei;</p> <p>c) dispune de personalul prevăzut de art. 97 alin. (1);</p> <p>d) evidența veniturilor și cheltuielilor realizate de către unitatea de cercetare și inovare fără personalitate juridică este ținută separat în cadrul contabilității instituției de învățământ superior, cu excepția celor în domeniul militariei.</p>
Articolul 105	
<p>(1) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific stagiar sînt necesare studii superioare de masterat sau rezidențiat și aptitudini de cercetare.</p> <p>(2) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific, pe lângă îndeplinirea cerințelor specificate la alin. (1), candidatul trebuie să prezinte publicațiile în revistele științifice de specialitate.</p> <p>5) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific principal sînt necesare: grad și/sau titlu științific de doctor habilitat în profilul postului sau titlu științifico-didactic de profesor universitar și/sau de profesor cercetător, vechime în muncă în domeniile cercetării și inovării de cel puțin 10 ani.</p> <p>(6) Pentru ocuparea funcției de consultant științific sînt necesare: titlu de membru titular sau de membru corespondent al Academiei de Științe și/sau titlu științific de doctor habilitat, grad științific de profesor cercetător și/sau titlu științifico-didactic de profesor universitar, vechime în muncă de cel puțin 30 de ani, 25 din care în domeniile cercetării și inovării și/sau în sfera științifico-didactică, precum și limita de vîrstă de pensionare stabilită de legislația în vigoare.</p>	<p>(1) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific stagiar sînt necesare studii superioare de licență sau echivalente în cazul studiilor integrate și aptitudini de cercetare.</p> <p>(2) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific candidatul trebuie să dețină studii superioare de master sau echivalente și să prezinte publicații în reviste științifice de specialitate.</p> <p>(5) Pentru ocuparea funcției de cercetător științific principal sînt necesare: titlu științific de doctor habilitat în profilul postului și/sau titlu științifico-didactic de profesor universitar și/sau titlu de profesor cercetător, vechime în muncă în domeniile cercetării și inovării, în țară sau străinătate, de cel puțin 10 ani.</p> <p>(6) Pentru ocuparea funcției de consultant științific sînt necesare: titlu de membru titular sau de membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei și/sau titlu științific de doctor habilitat și/sau titlu științifico-didactic de profesor universitar și/sau titlu de profesor cercetător, vechime în muncă, în țară sau străinătate, de cel puțin 25 de ani, 20 din care în domeniile cercetării și inovării și/sau în sfera științifico-didactică, precum și limita de vîrstă de pensionare stabilită de legislația în vigoare.</p>

Ministru

Anatolie TOPALĂ